

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1. szám, földszint,
balra.

Bérmegyetlen leveleket csak ismert
kéztől fogadunk el.
Kézirátokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Kazinczy-utca 1. szám, földszint,
balra.

Hirdetések díjazásáért
Egy sor szám 5 kr. ünnep- és vasárnap
utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:
Helyben hazhoz hordva:
Egész évre 12 frt.
Fél évre 6 frt.
Negyed évre 3 frt.
Egy hónapra 1 frt.

Vidékre postán küldve:
Egész évre 14 frt. — kr.
Fél évre 7 frt. — kr.
Negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

Felhívás.

Az aradvárosi szabadelvű pártunk tagjait tisztelettel felhívjuk: szíveskedjenek — neveiknek a törzs-könyvbe leendő bejegyzése végett, a párt irodájában (Deák Ferencz-utca, Heim-ház) megjelenni.

Az elnökség.

Katkov „casus belli”-je.

Arad, május 26.

Ha még eddig kételkedhetünk nagyhatalmi állásunk befolyásában, a keleti hatalmaktól való megakadályozása, az orosz hatalom telensége szoritása, s az egymást érő orosz fenyegetések mind mind azt mutatják, hogy hát mégis csak volnánk valami, suly és erőben legalább is annyit érő, mint a mennyinek magát egy némely nagy hangu hatalom tartja, mert ha befolyás és hatalomban megett állnánk, Európa térképe eddig teljes bizonyossággal olyan változást ment volna át, amint az államok legnagyobb részének tiltakozása, sem Törökország ellenállása, sem az apró balkáni államok egyesült ereje nem lett volna képes utójában fenntartoztatni Oroszországot, ha hinni merhette volna, hogy sine nobis de nobis intézkedhetik a keleten.

Ez a megdönthetetlen tény aztán megadja nekünk a bátorságot arra nézve, hogy az orosz lapok dühöngése által magunkat aláértetni ne engedjük, s úgy vegyük a felénk intézett nagyhangu támadásokat, mint a gyengeség, s erőtlenség jelét, mellyel, midőn minket megremítenek, önmagukat teszik nevetségessé.

Amaz orosz lapok között, melyek az eddigi orosz kudarcokért az egész világot megmarni készülnek, első helyen áll Katkov ur lapja, mely amikor már angol, török, bulgár, német, szerb, román és osztrák-magyar nemzetek kormányai felett végig suhogtatta vilámkot szóró ostromát, a feletti szomorú tapasztalatában, hogy megjedni egyik sem akart, a megfélemlítés egy újabb eszközhöz nyult, persze abban az erős phantáziában, hogy mi e fenyegetéstől csakugyan megjedünk, s ha megjedünk, elismerjük Orosz-

ország hatalmi fölényét, e fölény tudatában pedig engedjük a keleti eseményeket egészen Oroszország óhajja és szájze szerint alakulni. Sem több, sem kevesebb nem ijeszt minket Katkov ur, mint azzal, hogy Oroszország többé egy tapodtat sem enged Ausztria-Magyarországnak a délszláv kérdésben, s hogy mihelyt a mi államunk a legkisebb mozdulatot teszi a Balkán-félszigeten, Oroszország erre hadüzenettel fogna felelni.

Nem kötelességből ugyan, sem gyáva meghunyhászkodásból, de megnyugtathatjuk Katkov ur pártját, hogy nekünk sem célunk, sem okunk, nincs ez idő szerint a Balkán-félszigeten valami olyanemű mozdulatot tenni, mely provocationnak volna nevezhető, mert nekünk a keleten a mostani állami viszonyok között egyéb céljaink nem lehetnek, mint a létező állapotok fentartása, ennek elérésére pedig semminemű mozgalom indítására szükségünk nem lehet, mert az állapotok fentartását óvják egyrészt maguk az érdekeltek államok, óvják nemzetközi szerződések, s ha mozgalomról egyáltalán szó lehetne, ezt csak azon állam részéről várhatnók, a mely állam a jelenleg is fenn álló állapotok megváltoztatására törekszik, már pedig, hogy ily változtatás után nem a mi államunk törekszik, azt tán, ha Katkov ur agyrendszere megbénítva nincs, maga is be fogja látni. Nem mi csináltuk az orosz-török háborút, nem mi csináltuk a bolgár kérdést, hanem maga Oroszország, mely örökös akadékoskodásaival ma is lehetetlenné akarja tenni, hogy a bolgár trón végre valahára Európa megnyugtatóra betöltve legyen. Mi csak annyit tettünk, a megnyitott állami létünk biztonsága joggal meg is követelt tőlünk, hogy t. i. éber szemmel őrködjünk állami érdekeink felett, s udvariasságból ószintén kijelöltük a határt, meddig az orosz mozgalmaknak, néma szemlelői lehetünk.

A casus belli tehát nem Orosz — de Ausztria-Magyarország kénytelen vizsgálta szemekkel keresni, mely s erőről meg lehet Katkov ur győződve, a mily kevésbé óhajtott, ép oly kevésbé elérhető államunk részére, mert a midőn hódításra nem törekszünk, idegen nemzeteket leigázni nem igyekszünk, ellenben testtel-lelékekkel azon

nyunk, hogy minden nemzet élvezhesse szabadságát és függetlenségét, ugyanakkor tisztában vagyunk azzal is, hogy Oroszország örökös fondorkodásai, hódítás vágyai — s természetesen kísérletei ellen előbb-utóbb sem marad más hátra a leszámolásnál, mit, az évről-évre gyarapodó hadügyi budget már-már elviselhetenné váló nagysága mai viszonyaink közt inkább ma ejtünk meg, mint holnap.

Ha tehát Oroszországnak tetszik casus bellit keresni, ám tegye, mi ezt nem siettetjük, de ki sem térünk előre. Jobb előbb, mint utóbb! Orosz ország diplomáciája annyit bakot lött az utóbbi években, hogy az sem fogna meglepni bennünket, ha hadüzenetével baklövésai számát ismét megszorítottá. Nem is hiányzik egyéb Oroszországnak, mint egy újabb háboru velünk, mely, meg lehet győződve Katkov ur, hogy igen-igen kiábrándítaná azokat a jó orosz hazafákat, a kik, mint Katkov ur is Oroszország mindenhatóságának és legyőzhetlenségének csalékony hitében ringatják magukat.

y—y.

Az országgyűlési képviselő választások a belügyminiszternek egy a hivatalos lapban, május 27-én megjelent rendeletével a június 17-től 26-ig bezárólag terjedő időszakra fognak kiírni. — Előreláthatólag a legtöbb választásokat az országban az illető választókerületek központi választmányai már az első választási napra, azaz a június 17-re fogják kitűzni.

Miniszterek kitüntetése. A hivatalos lap tegnapi száma a következő legfelsőbb kéziratot közli:
Személyem körüli magyar miniszterem előterjesztése folytán, báró F e j á r v á r y Géza honvédelmi, P a b í n y Teofil igazságügyi és B a r o s s - G á b o r közmunka-és közlekedési magyar miniszteremnek e minőségükben teljesített hű és buzgó szolgálatai elismerésül, az első osztályú vaskoroná rendemmel díjmentesen adományozom. Kelt Bécsben, 1887. évi május hó 23-án. F e r e n c z József, s. k. B r o c z y Béla, s. k.

Az országgyűlési szabadelvű párt bucsuértekezlete. A szabadelvű párt szerdán délután tartotta bucsuértekezletét, melyen a párt tagjai nagy számmal voltak jelen. Az értekezletet V i z s o l y i Gusztáv, a párt elnöke nyitotta meg és visszapillantást vette a szabadelvű párt működésére az utolsó 12 év alatt, köszönetet mond a miniszterelnöknek, a kor-

mány és a párt egyes tagjainak, amaz óhajának adva kifejezést, hogy az isten a miniszterelnököt sokáig éltesse. Ezután T i s z a Kálmán szólalt fel, köszönetet mondva a pártunk támogatásáért, biztosítva a képviselőket, hogy irányukban minden körülmény között meg fogja őrizni a barátságot. Beszédét így végezte: „Azt hiszem, miután a pártunk szívéből történt, de a mi, meg vagyok győződve, mindenki által, ki a valódi érdemet becsülni tudja, csak helyeseltetői fog — hogy t. i. a mi fölső urunk neki a tükös tanácsosi címet megadni méltóztatott — fogadjja szívesen.” (Élénk hosszas éljenzés.) Miután V i z s o l y i Gusztáv meghatottan köszönetet mondott, S z o n t á g h Pál a párt nevében fejezte ki köszönetét az elnöknek.

Országgyűlés. A képviselőház szerdán tartotta zárlását, az elnöki előterjesztések után B a b e s Vincze az árvizek, s illetve a Temes-Béga vízszabályozási társulat működése tárgyában interpellált. — Baross közlekedési miniszter azt felelte, hogy Szák Hugó műszaki tanácsost elküldte helyszínére, s minden intézkedést megtett a baj enyhítésére. — A ház a választ tudomásul vette.

Ezután M a d a r á s József terjeszti be a következő interpellációt:

A mai lapokból a felől értesültem, hogy a fivárosban közbiztos és megütözés tárgyat képezi az, hogy a 22-ik bizonyos „baró Döpfner” nevű gyalogezredbeli állítólag Wiesner Emil nevű főhadnagy, gyakorlat közben a magyar nyelvet „betyar nyelvi”-nek nevezte, melyre néve Tegze Ferencz tartalékos hadnagy — nemzetünk iránti kötelességérzetből készletre megjegyzést is tett. Tisztelettel kérem a miniszterelnök urat, hajlandó-e eszközölni, hogy ez igyben szigorú vizsgálat tartassék, s az esetben, ha a magyar nemzet ily megsértése kiderülne, az illetőnek példás megfenyítése által gát vetessék a nemzeti érület folytonos sértegetésének. A míg a magyar nemzetnek az óhaját, hogy önálló magyar hadsereg fölállítsassék, beteljesül, szükségesen tartja, hogy az említett jellegű kihágások el gát vetessék.

T i s z a Kálmán miniszterelnök: Habár nem is olvastam azt a hírlapi közleményt, de miután a ház kebelében szóba hozott, végre fogok járni, hogy mi igaz belőle, mi nem; hogy mi történt és mi nem és hogy ha valaki hibázott, az bizonyosan el is fogja venni büntetését. De méltószerűt megengedni, egyes embereknek valamely nem ildomos szava, nemzeti érület csakugyan nem kepezhet. (Ugy van! jobbfelől. Mozgas a szél-szóban.) Az lehet hibás és helytelen, de ab-

ban mindjárt nemzeti sértést látni annyimint tulságos fontosságot adni egyes embernetán hibás tettének. (Ugy van! jobbfelől.) Hiszen, ha minden ilyesben nemzeti sérelmet lehetne látni, — nem akartok messze menni, — de nincs-e köztünk valaki, ha van, nagyon kevés van — a ki egyszer-mászor nem magyar nyelv irányában talán meg sörtyéb kiféjezéssel is ne élt volna, de azért az illető nemzet nem érezte magát megsérve, mert a nemzeti becsület felette áll ennek. (Ugy van! jobbfelől.)

Ismétlem azonban, miután szóba hozott ez az ügy, végre fogok járni és ha hiba elkövetett, az büntetését meg fogja kapni. (Általános helyeslés.)

A ház a választ tudomásul vette. Most a ház diszmagyarázó ültözött el. — N ö k e zék fölkelva, ünnepélyes hangon, emelkedett szellemű zárbeszédet tartott, melyben a ház három évi működésének fontosabb alkotásait foglalta össze röviden, gyakori helyeslésektől kísérve, melyek különösen akkor törtek ki zajosan, midőn elnök ama jelenetnek magasztosságát emelte ki, mikor a ház egyhangúlag szavazta meg a honvédség és népfőlkelés felszerelésére szükséges összegeket. Midőn végül az elnök a királyt és családját s a hazát éltette, a ház tagjai (nehány szélsőbéli kivétellel) felálltak és lelkesen éljenztek az elnöknek P u l s z k y Ferencz mondott köszönetet általános éljenzés közt; a jegyzőkönyv hitelesítése után pedig az elnököt zajosan éltette, egymástól barátságosan elbucsuva, oszlottak szét a képviselők.

Majd ülést után S z o n t á g h Pál a tisztkar élén és nevében számos képviselőtől környező ékes és megható szavakban vett búcsút az elnöktől, ki megindultan és meleg szavakban felelt; különösen a feletti ószinte sajnálatának adva kifejezést, hogy Szontagh Pál — mint ez alkalommal is kijelenté, — a politikai küzdeletről visszavonulni határozta el magát, mit a jelenlevők is mindnyájan élnéken sajnáltak.

A főrendiház is szerdán tartotta utolsó ülését. A főrendek vita nélkül fogadták az igazoló bizottság jelentését a főrendek jegyzékének kiigazításáról: az örökös tagsági jogot nyert családok beígazításáról szóló javaslatot, és a magyar gazdasági vasutársaság részére nyújtandó további állami biztosításokról szóló javaslatot. Ezután S e n y e y Pál b. elnök tartott ünnepélyes, s igen nagy hatást keltett, hangjában s tartalmában egyaránt kiváló zárbeszédet, röviden méltányolva azt, a mit a főrendiház a folyó ülészek alatt tett, s azt, a miben jövőre a főrendek a kormányt a legnagyobb készséggel támogatni hajlandók. — Az elnök szavai általános, és különösen azon részében arattak általános, élénk tetszést, melyekben a főrendiház reformját érintette, s a melylyel hangszólta, hogy az ország pénzügyeinek rendezésében minő készséggel támogatotta a főrendiház a kormányt. Végül köszönetet mondott az alelnöknek, háznagyoknak és a jegyzői karnak, valamint az összes főrendeknek azért a szívélves támogatásért, melyben őt mint elnököt részesítették. Szavait

Az „ARADIKÖZLÖNY” tárczája

(Május 27.)

Levelező leányok.

— Az „ARADIKÖZLÖNY” eredeti tárczája. —
I. Hortense — Lenkének.

Aranyosvár febr. 20-án.

Drága Lenkém! Nem győzőm várni leveledet, — te rosz! — és kénytelen vagyok előbb írni, habár neked kellene megkezdened a levelezést, mert hiszen — te u t a z t á l e l ! De ne is gondold, hogy azért írok, mintha nem tudnék elleni nélkülled!

... Sőt ellenkezőleg: nagyon jól érzem magam nélküled is, (de azért ne haragudj) és csakis azért írok, mert olyan van a mi történt azóta, mióta elutaztál, — a mit e k e l l, hogy beszéljék valakinek! És hát kinek mondjam most el? Talán a „mademoisellenek”? ez mindjárt „shokingot” keltálna és volna mit hallanom tőle vagy egy évig! Vagy a pletyka Juliskának! Ettől meg meghallanál az egész város! De hát kinek mondjam el? Töprekedtem — és ekkor te jutottál eszembe (tehát csak harmadszorban!) Igaz ugyan, — gondoltam magamban, — hogy te sem érdemled meg, hogy megíroggy azeket a nagy eseményeket, mert hiszen már egy hete, hogy elutaztál és még csak egy levelező-lapra sem méltattál, de ha már kell, hogy elbeszéljem valakinek, — magamban csak nem tarthatom meg, — inkább mondom el neked, mint másnak! Halld tehát!

... Vasárnap délelőtt egy matinéere mentünk, a mademoiselle és mikor a főtérre értünk vettük észre, hogy kissé korán van. A „kisasszony” persze mindjárt megfordult és haza akart menni, de én kértem, hogy inkább menjünk egyszer végig az aszfalton és akkor ép ideje lesz a koncertbe menni.

De hát képzeld ezukor Lenkém, — Coelestine nem akart jönni!
En belekapaszkodtam karjába és megesküdtem, hogy mindjárt meghalok, ha nem jön végig velem egyszer. Erre ő megvigasztalt,

hogy csak ne sirjak, végig jön velem — egyszer.

— Ah, így vagyunk: — gondoltam nagy örömmel, — most felhasználom a kisasszony íjedelmét, és még savanyúbb azezt vágva, erősen megszoritottam Coelestine karját: „Mademoiselle! mindjárt sirni kezdek, ha nem megyünk végig — kétszer!” Éreztem, hogy a mademoiselle testét reszketés futotta át, midőn megadta beleegyezését: „Bien, bien! Seulement ne pleurez pas!”

En meg is ígertem, hogy akkor nem fogok sirni, mire megfordultunk és visszamentünk a főtérre. Itt kezdődik az érdekes.

Képzeld ugyanis „imádott” Lenkém, a mint a színházhoz értünk, két fiatal embert látok karanfoga közelüdni felénk. Mindjárt gondoltam, hogy nem idevalók, tudod olyan egészen másképp voltak — öltözve. Közelebb értünk, az egyik hirtelen megállította barátját és elég bhangosan, hogy én is meghallottam monda: „Nézd csak Oszkár, milyen esinos a kicsike!”

En persze tülleg elpirultam. De hát hogy is ne? ... hisz képzeltetted!

... Valódi szerencse volt, hogy a „mademoiselle” nem értette!
E közben az asfalt végre jutottunk. Coelestine resignatióval fordult meg, hogy meg egyszer végig menjünk, mikor egyszerre csak előbukant az a drágalátos Juliska, a vézna mamájával és elkezdenek ostromolni: „Nem mennek a koncertbe? ... Jöjjenek velünk! ... Legjobb ideje ... Siessünk!” — Nem maradt más hátra, mint velök menni a mademoiselle nagy öröme, ki diadalmas pillantásokat vetett reám, ... jaj! pedig úgy szerettem volna még egyszer végig menni!

A koncert teremben már csakugyan anynyian voltak, hogy csak az utolsó sorokban kaptunk nagy nehezen helyet és képzeld: a nagy sietségben én egészen a sor végén levő székre ülhettem, két lépésnyire a falról, az „állólhelyek” mellé. A mademoiselle, ki már későn vette azt észre, nem szólhatott, mert köztem és köztötte Juliska és mamája ültek, csak némán intogattak tehát, hogy ese-

reljek vele helyet. De én lestitöttem a szememet és integetesit sehogysam akartam észrevenni! — E közben megkezdődött a hangverseny és én bátran emeltem fel szememet, — most csak nyugtom lesz a kisasszonytól, — hát képzeld anygaly Lenkém, ki állt mellettem?! No — „ő”, a ki a főtérten azt a megjegyzést tette. En mondhatatlan zavarba jöttem, hát még, mikor ismét odaszólt barátjának: „Nézd csak Oszkár, itt van a kedves kicsike!” — „Ejnye Elemér!” — felelő a megszólított, — „mondtam már, hogy nem vagy Pesten, hogy ilyen megjegyzéseket tgy!”

— Ejj! Mit? Csak ne volnál ilyen pedáns! Vete od a Elemér, könnyedén vállalt volna s folyton fixirozva engem.

En azt sem tudtam zavaromban, hogy üljek, nem is hallottam a zenéből semmit, mig Coelestine egészen a n e m e l m e r ű l t, a symphonina hallatába. Es ez a tudat bátorságot kölcsönözött nekem, előbb félve pislanlottam felje, azután bátrabban viszonzottam pillantásait.

E közben a zene darab véget ért és egy énekresz következett. Mindenki várakozással tekintett az emelvény felé, melyen a művész nár megjelent, csak Elemér urfi (a másik nevet még nem tudom) tordított udvariatlan hást az emelvénynek és én rém néztem. — Ez már mégis sok! — gondoltam magamban, — azért is megmutatom neki, hogy engem a művész nár jobban érdekel, mint ő! és én is oda akartam nézni az emelvényre. De az előttem levő sor szélén álló ur, ki előre hajolva elégité ki kíváncsiságát, széles hátával elzárta előlem a kilátást. En Juliskához hajoltam és figyelmeztetni akartam az udvariatlan urra, ki eespeet sem törődött azzal, látok-e én, vagy sem? de már abban a pillanatban Elemér odalépett ahhoz a „kiállhatatlanhoz” és kezét vállára téve, reám tekintett:

— Uram, elzárja a kisasszony elől a kilátást!

En köszönetleg hajítottam felje fejemet, de az udvariatlan ur épen nem köszönt meg a figyelmeztetést.

— Mi közö hozzá? formedt Elemérre.

— Ugy látszik, hogy Önnek kevés köze van az illemhez! felelte Elemér halkán, de határozottan.

— Ön akar rá megtanítani? — Elemér szólanlan nyult tárczájához és átadta névjegyét, mire az „utálatos” a magáét nyomta kezébe. — Mindez egy pillanat alatt történt, nem is vette észre senki. csak én! Képzeld hát drága Lenkém, ő párbajt fog vinni! Parbajt — miattam! ... Boldog vagyok! ... azaz, hogy remegő életeért! ... Nem folytathatom tovább levelemet, e sorokat is a franciaia óra alatt írom, mert a mademoiselle szerencsésen megint eszderült ... Az óra végre jár, minden pillanatban felébredhet. ... Csókol százszézereszer remegő barátúod — Hortense.

II. Lenke — Hortensnuk.

Budapest, febr. 24-én.

Imádot Hortensiam! Köszönet, ezer köszönet leveledért! Kemélem, hogy nem haragszol reám, hogy csak most írok és most is csak e pár sor, de annyira el vagyok foglalva, hogy azt sem tudom, hol áll a fejem. Nagybátyám igen szívesen vette látogatásukat és folyton csak azon van, hogy kellemesen szórakoztasson bennünket. Reggel: műcsarnok, muzeum, délután: concert, sétakocsis, este színház vagy estély járja. Egész csomó fiatal embert mutatott már be, de — fájdalom! — ő nem volt köztük! — Ilyen az élet! Most mikor akadálytalanul közlekedhetnénk: nem jó! Talán nem is tudja, hogy feun vagyunk! Milyen boldog vagy te, ellenben! O ott van, közeledeben és még párbajt is viv miattad! ... De nem irigyellek! ... ami barátságunk szent és tisztá és nem is fog megszakadni soha, soha!

Igaz, „imádotat” (mert ő szeret, minden bizonyynyal szeret: n e k e m elhithetd) Ele-

mérnek hívják, erről jut eszembe, hogy a költemények alatt, melyeket ismeretlen imádom küldött, „Elemér” állott! Mily sajtáság hogy ő neki meg a „tidnek” is e gy neve van. De lehet, hogy az enyémnek csak ál-neve! Ah! ki tudja hol van?

Csókol milliószer boldogtalan barátúod — Lenke.

U. i. A sima, egy színű szövetek ismét dírtaba jönnék, különösen ajánlhatom az „Indigo creton” és a „Zephyr a la Beiget.” — Szalagot a nyak körül, még mindig viselnek s valahányozor egy halvány lilas színű szalagot látok, mindig eszembe jutsz te ezukor anygyalom!

III. Hortense — Lenkének.

Aranyosvár, márcz. 1-én.

Egyetlen barátúom! ... A párbajt megtörtént! ... ő megesebült, de é l !
Nem is mondhatom, milyen jól áll neki az a kis vágás az arczáu — az a jókál, az az „utálatos” a kezén kapott vágást, — jó neki! ... Mert már ismerem, ... a nevet is tudom! — Oh milyen szép uve van, — de erről később. Előbb elmondom, hogy ismerkedtem meg vele. — Mikor ugyanis multkor a végzetes concertról hazamentünk, ott találom az unokabátyámat. Tudod, hogy nem kedvelem nagyon, — ő meg egész kis lányuk tart, aztan mindig — csókol! — de most az egyszer megörlöttem neki.

Mikor magunkra maradtunk, ő gyanus mozdullal közeledt, de én hamar átszaladtam az asztal asik végére.

— Mit akarsz Pista? kérdöm tőle.

— Egy csókot! felelő ő phlegmával.

— Ah! Milyen másképp monda volna ezt Elemér! mondam magamban és bhangosan hozzátettem. — Kapsz akár ketőt is Pista!

— Kapok? kérdő ő kissé elbámulva e szokatlan engedékenységen.

— De csak egy feltétel alatt! Hogy ha megfelelősz egy kérdésemre!

— És az?

— Ismered te a párbajszabályokat?

— Hogyne? felelő ő természetességgel — de én egy csópet sem találtam ezt természetesnek, mert hisz tudod, hogy Pista csak

az uralkodó és családja és a haza éltetésével végezte. — Ha a nádor Lajos bíbornok-érek ugyancsak emelkedett szellemű beszédet szolgált az elnök érdemeiről, s szavait a főrendek zajos eljenzéssel fogadták.

Uj titkos tanácsosok. Ö Felsége. f. évi május hó 20-án kelt legr. tanácsával gróf András és y. Manó, és Vizsolyi Gusztáv országgyűlési képviselőknek a belső titkos tanácsosi méltóságot díjmentesen adományozta.

KÜLFÖLD.

A porta bolgár körjegyzéke.
A portának f. hó 21-én a bolgár kérdésre vonatkozólag a berlini szerződés szignatáriusaihoz intézett körjegyzéke lényegében következőket mondja: Senki, aki tisztában van a bolgár kérdés fejlődésével, nem tehet szemrehányást a portának azért, mintha neki része volna abban, hogy a bolgár fejedelmi szék még mindig üresben áll. Sőt inkább mindenkinek el kell ismerni, hogy a porta egész jogosan fejezte ki sajnálkozását a fejedelemválasztás függőben tartásából származó bizonytalan állapotok fölött. Tényleg a legnagyobb áldozatok a portának kell viselni, mért kényszerítve van költséges elővigyázati rendszabályokat alkalmazni olyan helyzetet szemben, amely a bizonytalanság és az egyenetlenség jellegét mutatva, teljesen előre láthatlan események magvait rejtheti magában. Erthető dolog, hogy az ottani kormány első sorban áll azon nagy hatalmak között, melyek gondot fordítanak arra, hogy a Bulgáriában kitörő esetleges zavarok kifelé is érezhetők lehetnek az általános békét befolyásolják. Oszta tehát az általános óhajt, hogy egy fejedelm kinevezése által a bolgár kérdés megoldására vezetessék és ennélfogva maga is erőfeszítéseket tesz e cél elérére. A jegyzék kifejti a bolgár kérdés történeti fejlődését; különösen fölemlíti a török kormány fázisait, melyeket Bulgáriában kifejtett, de a melyek a bolgár ellenzék részéről meggyújtották és ennélfogva eredménytelenek maradtak. Végezetül a porta jegyzéke a nagy hatalmak figyelmét bizonyos eszmecserének szükségesére hívja fel az eljárás módjait illetően, hogy a fejedelemiség helyzetének nehezségei legelőrébb kerüljenek s hogy a bolgár néppel egy vagy két fejedelmjelöltet ajánlhatassanak.

A legújabb orosz ukáz. Egy a senatushoz intézett ukáz ingatlan vagyonnak külföldiek által való szerzését és használatát illető intézkedéseket tartalmaz. E szerint a külföldiek Lengyelországban, Bessarabiában a vilnai, wideboki, wolyni, grodnoi, kiewi és kownoi kormányzóságokban, Curland, Livald-Minek és Podoliában a kikötői helyeken és városokon kívül ingatlanokat és ezek használatára jogokat nem szerezhettek. Lengyelországban a külföldiek a városok területén kívül mint jószágkezelők nem szerepelhetnek. A külföldiek jogainak korlátozása nem terjedkedik ki a házak, lakások és villák kiterjedésére. Ingatlanok öröklése egyes országok közötti házasságok között törvényesen meg van engedve azon esetekben, ha az örökösök az ukáz kihárított előtti Oroszországban letelepültek, ellenkező esetben a külföldi kötelek három évi határidő alatt bírkoztatásnak alávetik. Az ukáz meg nem történt, a birtok a legtöbbet ígérőnek eladtatik, és a bevétel az örökösök átadatik.

LEGUJABB POSTA.

A Giers visszalépéséről keringő hírek megjutáltak. Politikai körökben a helyzetet bizonytalanannak mondják s e bizonytalanságot észlelve az a körülmény, hogy Mohrenheim párisi orosz nagykövét feltűnően támogatja Boulanger.

A francia kormányválságról az újabb hírek a következők: Floquet folytatja a tanácskozásokat az oportunistákkal, az idén tett „érettségét” és azért mindjárt próbára tettem.

— Na mond meg nekem, a kihívás után, mennyi idő múlva kell megverekedni.
— Az a körülményektől függ! felele ő bölcsen.

Most annyit tudtam, mint azelőtt, azaz semmit, s így elhárítottam, hogy beszélni fogok veled, kimélni kell drága életet! De hát ugyanezen találatok ürügyet és a mademoiselle, kinek megint „séta-migraine”-je volt, kegyesen megengedte, hogy egyedül mehessek bevásárlásokra tenni. Amint az első utcába befordultam, ő állt velem szemközt és bemutatva magát engedelmet kért, hogy kísérhessem. En azt hiszem, nem feleltem neki erre semmit, mire ő megkérdezte: az engedelmet és egy darabig szótlanul haladtunk egymás mellett.

— Kisasszony! — kezdte ő végre, a többi szép szavakra nem emlékszem már, olyan zavarban voltam, csak úgy rémlik előttem, mintha vesztélyről beszélte volna és arról, hogy most már nyugton hal meg, miután beszélt velem.

De hála Istennek, nem halt meg, a párbeszéd folytatásán tudom, most még csak arról értesültek hogy tegnap nálunk volt. Nagyném, ki még Pestről ismerte, bevezette hozzánk. Ő jószág! Mindjárt sejtettem, hogy az, — csak jószág lehet olyan czukros!! Számtalanszor üdvözöl, üléll barátom — Hortense.

U. i. Amit barátunkról irtal, nagyon megörvendeztetett, igen, örökké szereti fogjuk egymást, barátságunk nem szűnik meg sohase! A nevét elfelejtettem megírni és most már nem fér el.

Hortense.
IV. Lenke — Hortensának
Budapest, márc. 3-án.

Imádott Hortensiam! Végre nyomára jöttem! — Egy fiatal ember — ösmérsőm multkor beszélgetés közben egy arcképet vett elő: — Nézzé negysád! mondá felém nyugva a fényképet, — legjobb barátom arcképe. Ma küldte, levél kíséretében, mely-

ezen azonban Boulanger hadügyminiszter újabb belépését a kormányba állhatatosan ellenzik. Roubier vonatodik a pénzügyi tárczát elvállalni. Ha vonatokását fentartja, lehetséges, hogy Floquet a cabinet alakítására irányuló megbízatást nem fogadja el. — A „Havas-Ügyökség” a következőket jelenti: Floquet constata, hogy biztos támogatás hiányában a demeraticus reformok alapján nem képes öszinte kibékülési kormányt alkotni; azon meggyőződésre jutott azonban, hogy az előbb tervben volt kombinációk nem véglegesen ejtettek el. Ily körülmények között Floquet lemondott arról, hogy új kormányt alakítsa. Az esti lapok Duclere elnöklété alatt alakuló kormányról tesznek említést, melyben Ribot a külügyi, Saussier tábornok a hadügyi, Rajnal vagy Bourgeois a tengerészeti és Firárd a pénzügyi tárczát vállalná el.

A bolgár regenség elhárította, hogy sem a nagy, sem pedig a közönséges sorbanjet összehívni nem fogja. A közönségi választások után a sorbanjet feloszlatták. Az új választások július végén ejtnek meg s az új kamara októberben fog egybehívatni.

TÁVIRATOK.

Az országgyűlést berekesztő trónbeszéd.
Budapest, május 26. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Ö Felsége a kiraly ma délelőtt mondotta el a királyi várlak nagytörvénykezése az országgyűlést berekesztő trónbeszédet. A főrendek és képviselők nagy számmal jelentek meg.

A trónbeszéd a lefolyt országgyűlésen alkotott legfontosabb törvények felsorolása után a következőket mondja: Mindent itt felsorolni, a mi ezen országgyűlés tirtama alatt történt, nem lehet; midőn egybeíratt sajnálatunkat fejezzük ki a fellett, hogy részint a közbejött közgazdasági és világ események miatt, részint az állam fejlődés gyorsítása vagy annak befolyása alatt nem sikerült az államháztartás egyensúlyának helyreállítása felé, úgy mint ohajtottuk volt folytatónan haladunk, ugyanakkor igaz örömmünkre szolgál elismerésünket és köszönetünket fejezni ki azon hazafias áldozatkészegéért, melylyel ezen nem kedvezően alakult pénzügyi helyzet daczára a trón és monarchiánk biztonságáról gondoskodtak.

A népfelkeléslről szóló törvény tetemesen emelte monarchiánk véderéjét; azon lélek emelö egyhanguság pedig, a melylyel rendelkezésre bocsátották azon összegeket, melyek a vesztélylyel fenyegetni látszó külpolitikai helyzet közepette monarchiánk védelmének biztosítása érdekében voltak szükségesek. — kétségtelen bizonyítékát szolgáltatott annak, hogy míg velünk együtt önkök is a béke megőrzését óhajtják, addig, ha ez bármikor nem volna lehető, minden fia szeretett Magyarországnakk vérelével és vagyonával készen állana, hogy megvédjö a trónnak, monarchiánkknak és abban az édes magyar hazának érdekeit.

Ez áldozatkészegben és azon tényben, hogy a monarchiánk két állama között időnként újabb egyezséggel rendezendő kérdések barátságosan megoldottak, nagy támaszt nyerne kormányaink azon törekvésben, hogy fenntartva a jó viszonyt, melyben ma az ösz-

ben tudosít, hogy megunta a kisvárosi életet s a napokban ismét vissza jö Budapestre. Ha megegyed, be fogom mutatni kegyednek is. — A fényképre pillantottam, képzeld, anyagi Hortensiam — ö volt. A gondviselés tehát ismét ösze hozott bennünket, vagy az én szerelmem, közös szerelmünk hatalma eszközlé ezt. Oh a szerelem mindenható, örök!

Ülle, csókol boldog — Lenké.

V. Hortense — Lenkének.

Aranyosvár, márc. 6-án.
Boldog barátom! Oh te szerencsés csillagzat alatt születet! — a te Eleméred most már tán nálad közeledben van, — de én! . . . Oh én nagyon boldogtalan vagyok! Tegnap délben eljött, — csak láttam volna, milyen jól állt neki a szalonkabet! — de olyan szomorunak látszott, mindjárt gondoltam, hogy valami bánja. Meg is tudtam nemsokára bánata okát: bucsuzni jött! Oh ha nem látom többé viszont, milyen szegény, milyen boldogtalan leszek! — De nem! Hiszen itt vagy még te, bennünket nem választ el semmi soha. Ah, nem bírok tovább könyeimtől — kolostorba megyek. Sajnáld vigasztalhatlan — Hortenseodat.

U. i. Igaz, hogy van disztive az új ruhád? Csakugyan surah betéttel?

VI. Lenke — Hortensának.

Budapest, márc. 10-én.
Aranyos Hortensiam! Megjött! Ah, milyen szép neve van. Zentelkei Elemér. Ö is jószág! Olyan boldognak látszott, mikor meglátott, — mindjárt megismert — és én is olyan kimondhatatlanul boldog vagyok! — Ah! Boesás meg kedves Hortense. nem feledtem, hogy bánatod van, de hisz bánatod el fog múlni. Ö visszatér és te és én is — boldogok leszünk. Epen hallom hangját, nem folytathatom tovább. Jaj, hogy ég az arcom! Isten vedel! Csókoljak szíveszerzer anyagi jó Hortensiam és kívánom, hogy olyan boldog légy, mint én most vagyok!

szes hatalmakkal állunk, sikerrel és növekedő reménylyel folytathassák arra irányzott működésüket, hogy eltek érdekeink teljes megóvása mellett, a béke továbbra is fenntartható legyen.

A trónbeszéd egyes passusai alatt és befejezése után is lelkes eljenzés hangzott fel, mely megújult akkor, midőn Ö Felsége a trómet elhagyta.

NAPTÁR.

Május 27. Péntek Róm. cath. naptár: I. János pápa vt. Prot. naptár: Luczian. Görög orosz naptár. (Május 15.) Pakómios. Nap kél 4 óra 11 perczkor. Nap nyugszik 7 óra 44 perczkor.

Május 29. Az aradi nyomdász-egylet táncszentélya a városigetben.

Junius 1. Aradmege rendkívüli közgyűlése d. e. 10 órakor.

Junius 1. Aradráros rendkívüli közgyűlése d. u. 4 órakor.

Junius 2. Aradmege központi választmányának ülése.

Junius 12. Az aradi hadastyán egylet májálisa a csálai erdőben.

HIREK.

Arad és Vidéke.

Adakozunk a borosjenői árvizkárosultak javára. Még alig hangzottak el a kurtiesi tűzkárosultak segélyezésére szóló felhívások, még alig száritattak fel ott a nemes emberbaráti szeretet által a tüzvész által sujtottak könyei, midőn már ujból fel kell hívunk Arad város, Aradmege és az ország összes lakóinak emberbaráti szeretetét, hogy az árviz által legsúlyosabban sujtottakknak e néhez csapást legalább némilag elviselhetővé tenni segítsenek. — Mint lapunknak az árviz vesztélyről hozott részletes tudósításából mindenki meggyőződhetett, az árviz által súlyosabban sujtott vidékek között legjobban sujtattott Borosjenő mezőváros. A Fehér-Körös kiöntése által, mely nem csak a környéket, hanem magát a virázó mezővárost is viz alá temette, 500 ház állt s áll még ma is nagy részben viz alatt. A Körös rohanó iszapos hullámai magok alá temettek már a kiöntés alkalmával egy pár házalt, s az öszszetölt házak száma a víz lehozódása, az iszap és sárteleg visszahagyása után mind több és több lesz. Es e sorscsapást a legmagasabb mértékgig fokozza az, hogy az eddigi öszszetölt házak legnagyobb része a szegényebb osztályhoz tartozó özvegyek és árvak tulajdonait képezik. Ki irhatná le ezeknek szomorú helyzetét? egyedül az emberbaráti részvét az, mi ez özvegyek és szegény árvak könyeit letörölmi képes.

Az Arad és csanádi egyesült vasutak igazgatósága a kúntjárt tagjai és tisztviselői által értesülven arról, hogy a balsors által ily keményen sujtottaknak legkisebb reményök sincs, hogy saját erejökönál házaikat ismét felépíthessék, a borosjenői árvizkárosultak javára haladéktalanul megindította a segélygyűjtést s ennek már is mintegy 200 frton felüli eredményét a még esetleg beérkező adományokkal a legközelebbi napokban küldi el Crárán főszolgabírónak Borosjenőre.

Midőn nevezett vasutársulat mindenkor

U. i. En már megirtam nevé, most már rajta a sor. Tehát csakugyan egy keresztnevűk van; nem álnev az „Elemér.” Csak hallanád, milyen szépen hangzik ajkáról az én nevem . . .
VII. Hortense — Lenkének.
Aranyosvár, márc. 15.
„Szálasi Lenke kisasszonynak.”
Budapest.

Beesés sorait megkaptam. Kegyed felkért, hogy irjam meg az — ö nevét; tehát megírom. Neve: Zentelkei Elemér! — Ebből talán mindent tud. A kegyed joga régiebbek folytassa vele „bűnös üzelmeit”: Ö pedig fogadja megvetésemet! Nem akork többé tudni kegyedről semmit. A mi barátságunknak vege.

P. Hortense.

VIII. Lenke — Hortensének.

Budapest, márc. 20-án.
„Sellegi Hortense kisasszonynak.”
Aranyosvárott.

Szemérem lobbantottam hütlenségét. Mindent bevallott! Es még kegyed meg ily hangon irni, holott a kisasszony maga bevallja, hogy jogaim régiebbek! Külömben egyben igaza van, a mi barátságunknak vege. Jobb lett volna meg sem ismerkednünk.

Sz. Lenke.

IX. Befejezés.

Budapest, ápril 1.
Kedves Hortense! A napokban hazajövök, rémelem nem haragszol ram többé, amiazt . . . amiazt — a majom miatt s megenged, hogy mindjárt meglátogassalak. Anynyi új toilettem van!! Csókol barátom!

Lenke.
Hortense — Lenkének.
Aranyosvár, ápril 2.
Czukros Lenkém! Ö — (nevét nem skarom többé ajkamra venni) már egészen kiment az eszemből, már a nevé sem írom a francia szavak közé tévedésből és éjjel sem

nemesen gondolkozó igazgatóságának e szép tettét örömmel közzöljük, magunk részéről felhívjuk a mindenkor lelkesen és készséggel áldozó nagy közönség részvétét és emberbaráti szeretetét.

Szerkesztőségünk a legnagyobb készséggel fogadja el az e célra beérkezett segély adományokat s azokat hirlapilag nyugtázza, haladéktalanul illetékes helyére fogja juttatni. — Adakozunk tehát a borosjenői árvizkárosultak javára!

Arad város iskolázéke tegnap délután 4 órakor S. a. l. c. polgármester elnöklété alatt a városzháza tanács-teremben rendes havi üléset tartotta meg, mely rövid lefolyású volt, miután nagyobbrészt csak folyó ügyek nyertek elintézést. Jelen voltak az ülésen Institorisz Kálmán főjegyző, Simay István iskolafelügyelő, Varjassy József, Kunz Elek, Kerner Péter, Fényes Dezső, Kristóry János, Marschall Lajos dr., Bing Vilmos, Nádya Mátyás, Múlek Lajos dr., Némethy Károly, Tiszt Lajos, Millig József, Vizer Péter, Árkay Kálmán, Györgyössy Rudolf, Laczy József, Schöpkesz Ede dr., Ring Lajos, Pollák Gyula dr., Virágh Lajos és Bonts Aurel jegyző. Az iskolafelügyelő jelenté, miszerint özv. Ablonczai Jánosné 25 forintot hagyományozott a szegénysorsu iskolásgyermek felruházására. — Az öszszeg alapítványként fog kezeltetni, s kamatai fognak a jelzett célra felhasználatni. Megállapítottak azután Arad város községi iskolái zövészgálatiainak sorrendje. A vizsgálókat jnn. 13—25-éig fognak tartani s ez idő alatt iskolai szünet lesz. Ezzel kapcsolatosan elhatározottak, hogy a vizsgálat mindíg először az intézet igazgatótanítójának osztályában fog mezejtetni. — Az iskolafelügyelő betérészté a felvett tandíj kimutatást, melyből kiemeljék hogy az utolsó félévben tandíj fejében 6122 frt 80 kr. folyt be és 989 frt 15 kr. hátralék mutatkozok. A kimutatást az iskolázék tudomásul vette. Az „Aradvidéki Tanító-Egylet” kérelmére elhatározottak, hogy miután a községi tanítók vándor gyűlése három napot vesz igénybe, a pünkösti ünnepek utáni kedd is szünapul engedélyeztettek. Több tárgy, melyekről lapunk más helyen szólnak, elintézésé után az ülést véget ért.

Az adókövető bizottság tárgyalási sorrendje ma és holnap a következő: Ma a csütörtökről, május 26-ól elmaradt marhakereskedők, marha-hizlálók, mérnökök, mészárosok, mézesbábosok, mozaik-festők, kereskedők; továbbá a csütörtök, a május 26-iki lapokban hirdett nagy-kereskedők, norinbergi árusok, nyergesek, óráskók, orvosok, papanosok, papir-kereskedők, pálinka-mérők, pálinka-raktárosok, pézúdzérek, pipa-készítők, pipa-metszők, pipere-kereskedők, posztó-kereskedők, posta-szállítók, és puska-művesek III. oszt. ker. adóját, szombatnap pedig a részlevágók, réz-művesek, rosta-készítők, röpporatórosok, rötös és rövidáru-kereskedők, ruhakereskedők, ruhatárosok, szijgyártók, szikvizgyárosok, szitások, szobrászok, szicszők, szemétkihordók, szesz-gyárosok, szesz-kereskedők, szalon-árusok, szapranosok, szappan és zsi radék-kereskedők és szürszabók III. oszt. ker. adóját tárgyalja a bizottság.

A városi gazdasági szék június hó 3-án rendkívüli ülést tart, melyen nagyobb mennyiségű városi földek bérbeadása iránt fog árverés tartatni. A földek legnagyobb része a Gula-, és Nagylegyelőből való és körülbelül 500 holdnyi területet képvisel.

Árvizok Aradmegejében. Mint lapunk tegnapi számában már jelezte, a Körös kiöntött víztömege már Nagy-Pél község határáig jutott. Erre vonatkozólag Szentes Károly főszolgabíró Elekről tegnap éjjeli utáni 2 órakor a következő táviratot küldötte

kiáltozom többé a mademoiselle rémületére, álomban nevé. Te vagy egyedül az én mindenem. Siess minél előbb karjaiba szeretöt:

Hortensiadának.

U. i. Mikor láttad öt utóljára? Jól néz ki? Csak kíváncsiságból kérdelem?!!

H. Hiloni József.

[8. Folyt.] Regény.

Írta: André Theuriot.

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: H. G.

(Folytatása következik)

ÖTÖDIK FEJEZET.

„Engedje meg, kisasszony, hogy egy letrát hozzak,” mondá Gérard, öt üdvözölve.

„Ne fáradjon, Seigneulleus ur,” válaszolt a leány, „a gyerekek majd maguktól is visszahozzák, mihelyt észreveszük, hogy éretlen tréfájuk réam nincs hatással.”

Gérard a zöld levelek keretében csodálatos szépnök találta. A nő szépség eme fényes nyilvánulásának első hatása abban állott, hogy a leány Gérard tartozkodását és szerénységét megrtöte.

„Engedje meg legalább, hogy addig mulattassam mig Tóni a letrát visszahozza.”

Attól tartott, hogy kérese rosszul fogadtatik, azonban ilka ezt egészen természetesen taláta.

„Szivesen,” mondá ilka. „Miután szomszédok vagyunk, szeretnék ön előtt jobb szinben feltűnni. Most már másodsor adok önnek okot a megbotránkozásra, pelig hát a ribizike is több volt az élegről.”

A fiatal ember ellent akart mondani.

„Lássá,” vágott közbe a leány elfogulatlanul, „ne ítéljen meg megmondolatlanságaim után, ha Marius fivérem itt lenne, bizonyítaná,

az alispáni hivatalhoz: Az árviz Nagy-Pél község határában 200 katasztrális holdnyi területet elborított s további terjeszkedésével fenyeget; mert Székudvar község határában még borzasztó mennyiségű víz van. — Az elterült vizek a Ságvár újsó torkolatan épült vízleeresztő vascső által a Csobosérbe lefolyt kezdettek ugyan, ezen lefolyás azonban a nagy víztömeghez képest igen csekély. E miatt a ságéri vascső közelében, a csoboséri védgát átvágása engedélyzetni kérérik. E jelentés, mint látszik, a kiesjenői járás főszolgabírójának az előző napon tett haszon irányu jelentésére tett intézkedés felöli értesülés előtt adatott fel. Az alispáni hivatal ennélfogva értesítette az eleki járás főszolgabíróját, hogy az elterült árvizek levezetésé végett, a Csobosér-balpartján a bugyeri esatorna felett már engedélyezett egy gátátvágást, mely a helyszinén áldozó folyamernök által jelöltetvén ki, bizonyóra a legalkalmas ponton van. Utasítottat ennélfogva az eleki járás főszolgabíróját, hogy e felöl a helyszinén maga is győződjék meg, s ha a már engedélyezett átvágást szélesbiteni vagy újat nyitni kellene, efelöl a folyamernök meghallgatásával újabb jelentést tegyen. — A megejében a Maros is áradásban volt az újabb nagy esőzések folytán. A Paulisról jövő vizár a szabadhelyi határbeli földek alsóbb fekvéstű részeit elöntötte s egy helyen a víz a törvényhatósági uton is keresztülment, de azért a közlekedés megszakitva nincsen. A víz apad. Mikálakán sorényen folynak az ármentesítők munkálátok. Bándy Antal báró főszolgabíró Kosztolányi Imre szolgabíró kíséretében a helyszinén volt, hogy a munkálatokat megtekintse. Az árviz Békésmegyejében is sok kárt okozott. Mint lapunknak írják, a Fekete-Körös is átszakitotta több helyen gátját és most víz alatt áll a vésztői határ, a kóti pusztá, egész Irás, több mint tízezer hold. Ugy szintén elvannak öntve a Gyoma alatti rétek és kaszálók. A kár még most megbecsülhetetlen.

Az aradi tanfelügyelő-eghez számos folyamodvány érkezett: be a jövő évre a tanítóképezdebe való fölvetel iránt. A folyamodók között több nő van, kik tanképesítést szándékoznak letenni.

Sétahangverseny is lesz a városi tisztinydíjalap javára június hó 5-én a városigetben rendezendő nyári mulatságnak. Az előbbi terminusok idején a programmba az akkor Aradon időzött katonai zenekar hangversenye volt felvéve. Miután azonban a zenekar idöközben eltávot Adáról, a rendezőbizottság érintkezésbe lépett, részint a szegedi, részint a temesvári katonazenekarral, hogy az egyiket a mulatság napjára megnyerje.

A kurticsi ut kiépttése és a tornyai ut kikavicsolása iránt június hó 3-án tartatik meg az árlejtés a városi gazdasági szék rendkívüli ülésén.

Nagy záporosó eredt meg a tegnap délutáni órákban Aradon s szakadt az eső körülbelül egy óra hosszúig olyan módon, hogy a világnak semmitéle patentirozott esernyője sem védte volna meg az embereket a megázástól. Patakok folytak az utcákon s a csatornaentes tereken töcsává gyűlt a víz. Később aztán csendesebb esővé enyhült a zápor s mint ilyen esztig folyton hullott alá. Már ugy látszik, nem mulik egy nap sem eső nélkül.

Kinevezések. Az igazságtgyminiszter, mint a hivatalos lap legutóbbi számában olvassuk, Petrovits Ede aradi kir. törvényeszeki segédtelevkönyveztető az új-arádi járásbírószághoz és Sz. er. József borosjenői járásbírószághoz segédtelevkönyveztető a lippai járásbírószághoz televkönyveztetők névezteki.

hogy egészen józan esztü leány vagyok, habár egy kissé k i r u g o .
Az utóbbi szóra Gérard nagy szemeket meresztett.

„Azt akartam mondani, hogy kissé hóbortos,” magyarázta a leány nevetve. „Ah! fájdalom én nem vagyok oly jó nevelt, okos fiatal hölgy, minő Grandieff Georgine! . . . Ugy hiszem, ismeri őt? . . . Ha anyja öt, úgy mint most ön engem, egy szilvácsin kapná, milyen prédikációt trztana! Szinte hallom mondani: „Piui kisasszony.”

Szeméit forgatta, ajkait összeszorította és oly komikusan utánozta Grandieffné negédes hangját, hogy Gérard hangos kacajra fakadt. „Egyes utánzásai tehetsége van,” mondá Gérard.

„Tömérdek ilyen ügyes tehetségem van, a melyekért rosszul nevelt leánynak tartanak . . . Néha megkísérlem kicsapongó ötleteimet kalitkába zárni, de rendszeren elfojletem az ajtót betenni és a haszonatlan madarak megüt mindjárt kirepűlnek. Ellenütében sok más emberrel, nálam az első benyomás mit sem ér, ellenben biztosítotam, hogy a másodikk mindig maradandó.”

„Arról meg vagyok győződve,” mondá Gérard elragadtatva. — A kert kerítésére támaszkodva, valódi lelkesültséggel szemlétele ilkt.

A fiatal leány egyik keze a fa levelei közt kotorászott, szilvákat keresven, melyek rózsás, mársz repedező bőre alól kilátszott a nedvűs aranyos hús. Jóízűen fogyasztotta a szilvákat és nyelve hegyével, mint a macska nyalgatta ajkait vagy fasztelettel belebaropt a kenyerébe. Fogai villogtak a napfényben, mely néha fehér karjának öde körronait is megvilágitotta.

Az elvakított Gérard átalakulnak érezte magát és oly érzelmeit fedezett föl magában, melyekről eddig sejtetne sem volt. Ez a hirtelen kedélyhullámzás fejebe szállt, mint az új bor és kiseretbe jött, oda kiáltani a leánynak: „Nem bírok magammal! Imádásra méltó szép vagy!” Szemei legalább ezt mondották, habár az ajkak hangtalanul mozogtak; nem találtak szavakat vagy nem

Arverési hirdmény.

A város tulajdonához tartozó alább felsorolt földeknek 1887. évi octóber hó 1-ső napjától leendő bérbeadása iránt f. évl. **Junius 3-án, d. e. 9 órákor** árverést fog a gazdasági szék tartani.

1. Badár Lajos által bérelt nagylegelőbéli 11⁰⁰⁰/₁₁₀₀ hold, kikialtási ár évenként és holdanként 14 frt.
2. Fischer Lipót által bérelt gulyalegelőbéli 7 számú 31⁰⁰⁰/₁₁₀₀ hold, kikialtási ár évenként és holdanként 11 frt 30 kr.
3. Friedmann Lajos által birt nagylegelőbéli 19. számú 50 hold, kikialtási ár évenként és holdanként 10 frt.
4. Gruber János által bérelt nagylegelőbéli 31. számú 50 hold, kikialtási ár évenként 10 frt 5 kr.
5. Friedmann Lajos által bérelt nagylegelőbéli 23. számú 50 hold, kikialtási ár évenként és holdanként 10 frt.
6. Huberger János által a régi sörház körülkerített Holtmaros-meder részéből bérelt 7⁰⁰⁰/₁₁₀₀ hold, kikialtási ár évenként és holdanként 6 frt.
7. Holczer Benedek által bérelt birkasdülőbéli 299, 302, 303. és 304. számú 11⁰⁰⁰/₁₁₀₀ hold, kikialtási ár évenként és holdanként 18 frt 10 kr.
8. Maffei János által bérelt marhadülőbéli 6⁰⁰⁰/₁₁₀₀ hold, kikialtási ár évenként és holdanként 18 frt.
9. Rigó János által bérelt ártó-dülbéli 3⁰⁰⁰/₁₁₀₀ hold, kikialtási ár évenként és holdanként 8 frt.
10. Radován Koszta által bérelt birkasdülőbéli 305, 306, és 307 számú 13⁰⁰⁰/₁₁₀₀ hold, kikialtási ár évenként és holdanként 23 frt.
11. Tagányi István által bérelt nagylegelőbéli 15. számú 59 hold, kikialtási ár évenként és holdanként 9 frt.
12. Tagányi István által bérelt nagylegelőbéli 16. számú 50 hold, 9 frt, 20. számú 50 hold 9 frt, 21. számú 62⁰⁰⁰/₁₁₀₀ hold 9 frt, 22. számú 37⁰⁰⁰/₁₁₀₀ hold 9 frt, és 29. számú 20⁰⁰⁰/₁₁₀₀ hold 8 frt 50 kr.

Bánompénzűl letendő, a kikialtási árak szerint számított egy évre eső összeg 10 százalékát pénzben, vagy elfogadható értékpapirokban.

Az árverésben részt lehet venni szóval és írásbeli ajánlatokkal. Az írásbeli ajánlatok bezártan, a szóbeli árverés megkezdése előtt nyújtandók be, s csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánompénz mellékelve van s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árverési feltételeket ismeri és elfogadja. A zárt ajánlatok borítékaira kiírandó, hogy az melyik földre vonatkozik. — Az árverési feltételek a gazdasági szék elnökénél az árverést megelőzőleg is megtekinthetők.

Varjassy Lajos.
aljegyző.

A magyarádi és mènesi bortermelők szövete borainak árjegyzéke.

Aradon, Deák Ferenc-utca 33-34., sz.
(Heim-féle házban.)
Fehér borok
72 centiliteres palackokban:

Magyarádi asztali bor . . . 20 kr.
Magyarádi asztali bor . . . 30 kr.
Magyarádi bakator . . . 45 kr.
Literes palackokban:

Asztali bor . . . 22 kr.
Magyarádi asztali bor . . . 28 kr.
Magyarádi asztali bor . . . 40 kr.
Magyarádi bakator . . . 60 kr.
Mènes gyoroki asztali bor 1¹/₁₀ lit. palackban . . . 28 kr.

Vörös borok
72 centiliteres palackokban:

Mènes-gyoroki . . . 25 kr.
Mènes-gyoroki . . . 35 kr.
Mènes-gyoroki . . . 45 kr.
Mènesi szemelt bor . . . 55 kr.

Hectoliterenként hordókban:
Mènes-gyoroki fehér . . . 13-15 f.
Magyarádi fehér bor . . . 18-20 f.
Mènes-gyoroki vörös . . . 24 f.
Mènes-gyoroki vörös bor . . . 28 f.
Mènesi vörös . . . 35-60 f.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettek, a nyelvek legelőszereiben postautalvány, vagy utánvét mellett kiszolgáltatottak.
Próbaküldemények postán (3 üveg egy 5 kilós csomagú) bérmentve küldetnek 2 frt, 2 frt 20 kr. és 2 frt 40 kr. különböző borainkból összeállítva, üveg és csomagolást beleértve.

A bor-áruk áránál pinczékben hordó és palackok nélkül árukat, fizetendő Aradon. Kiváncsokra hordókat kölcsön adunk az átvétel után az árukat egy hó leforgása alatt tisztán és bérmentve visszaküldeni, vagy árukat megfizetni tartozik. Palackokért külön 10 kr. számított. Üres palackok tisztelt megrendelőinknél darabonként 10 kr. visszatérnek. 360-5*

7680—1887.

54. v.

Hirdmény.

A nagymélt. m. kir. honvédelmi miniszteriumnak 19420. sz. a. kelt magas körrendelete folytán közhírré tétetik, hogy a cs. kir. hadapród-iskolába az 1887—88-iki tanév kezdetével (szeptember 18) körülbelül az alább megnevezett számba fognak növendékek felvétetni és pedig:

- a bécsi, budapesti és prágai gyalog hadapród-iskolák I. évfolyamába mindegyikbe 80
- a károlyvárosi, a Brünn melletti karthausi, a Krakó melletti tobowi, a nagyszebeni, triestzi, a Grác melletti hebenau, a pozsonyi, az innsbrucki és a temesvári hadapród-iskolák I. évfolyamába mindegyikbe 30
- a tüzér hadapród-iskola I. évfolyamába 80
- az utász hadapród-iskola I. évfolyamába 40
- a mérnökari hadapród-iskola I. évfolyamába 15
- a lovassági hadapród-iskola II. évfolyamába 50
- s ugyanezen iskola III-ik évfolyamába 25
- közvetlen felvétetnek a tüzér- és utász-hadapród-iskolák III. és IV., valamint a mérnökari had-

apród-iskola II. és III. évfolyamaiban ninesen helye.

A hadapród-iskolák többi évfolyamaiba csak annyiban fognak növendékek felvétetni, amennyiben egyes helyek, esetleges fogyatékok (elhalálozás, felmentés stb.) következtében üresedésbe jönnék.

A hadapród-iskolákba való felvételnél feltevéleit a cs. kir. közös hadsereghelyi csapat-iskolákra vonatkozó utasítás VIII. része tartalmazza. Ezek a következők:

A) a testi alkalmatosság;
B) minden tekintetben kifogástalan előélet;
C) megfelelő előképzettség;
D) azon kötelezettség elvállalása, miszerint az illető a hadapród-iskolából való kilépése után, minden egyes öt befejezett tanévért a törvényt szabta három évi sorhadai szolgálat kötelezettségét felül, még egy-egy évvel tovább tényleg fog szolgálni a cs. kir. közös hadsereg sorhadai állományában. (Ezen kötelezettség elvállalása kötelező nyilatkozattal történik):

E) azon kötelezettség elvállalása, hogy az előirt felszerelési tárgyak beszerzése és jó karban tartása saját költségén fog eszközöltetni;

F) a tandíjnak kellő időben való lefizetése, ide vonatkozólag megjegyeztetjük, hogy a lovassági hadapród-iskola növendékei a II. évfolyamiban 100, a III. és IV. évfolyamiban pedig 200 frtnyi összeget tartoznak előzetesen és egyszerre az ezen iskolánál a háttas lovak és a lovaglasi oktatáshoz megkivántató egyéb szükségletek beszerzésére létesített lovaglasi-alap javára lefizetni, mely összeg csak a kevésbé vagyonos tisztek és katonai tisztviselők fiai számára szállítható le — indokolt kérelem folytán — 50, illetőleg 100 forintra.

A C) pont szerint megkívánt előképzettség valamennyi pályázó iskolai bizonyítványokkal és a felvételi vizsga sikeres kiállításával tartozik igazolni.

Az iskolai bizonyítványokkal igazolandó, hogy pályázó az alább jelzett tanintézeteket (osztályokat) általános kielőgő, tehát legalább is „elégleges” eredménnyel végezte el; és pedig a gyalogsági hadapród-iskolába való felvételnél:

a) az I. évfolyamra nézve, hogy valamely reáliskola, gymnasium vagy ezekkel egyenértékű tanintézetnek négy alsó osztályát,
b) a II. évfolyamra nézve, hogy legalább öt alsó osztályát,
c) a III. évfolyamra nézve, hogy legalább hat alsó osztályát,
d) a IV. évfolyamra nézve, hogy valamely főreáliskola, főgymnasium vagy ezekkel egyenértékű tanintézet összes osztályait elvégezte;

a lovassági hadapród-iskolába való felvételnél:

a) a II. évfolyamra nézve, hogy valamely reáliskola, gymnasium, vagy ezekkel egyenértékű tanintézetnek legalább öt alsó osztályát,
b) a III. évfolyamra nézve, hogy legalább hat alsó osztályát,
c) a IV. évfolyamra nézve, hogy valamely főreáliskola, főgymnasium vagy ezekkel egyenértékű más tanintézet összes osztályait elvégezte;

a tüzér- és utász-hadapród-iskolába való felvételnél:
a) az első évfolyamra nézve: hogy valamely reáliskola vagy gymnasium öt alsó osztályát, vagy ezekkel egyenértékű más tanintézet megfelelő évfolyamait,

b) a II. évfolyamra nézve, hogy valamely főreáliskola, főgymnasiumot vagy ezekkel egyenértékű tanintézet összes osztályait elvégezte.

A mérnökari hadapród-iskola I. évfolyamába való felvételnél pályázók valamely főreáliskola teljes bevégezését igazoló érettségi bizonyítványt tartoznak bemutatni.

Valamennyi a hadapród-iskolába való felvételnél pályázó tartozik felvételi vizsgát tenni.

A felvételi vizsga a gyalogsági, továbbá a tüzér- és utász-hadapród-iskolák I. évfolyamában való belépést illetőleg a következő tantárgyakra terjed ki:

Német nyelv, számtan és betűszámtan, mértan, földrajz és történelem, oly terjedelemben, milyenben azok a középiskolák alsóbb osztályai-ban előadotnak.

A mérnökari hadapród-iskola I. évfolyamában való belépést illetőleg a felvételi vizsga valamely teljes főreáliskola összes tantárgyaira kiterjed oly terjedelemben, milyenben azok egy-ily iskola elvégzéséhez megkivántatnak. Ezen tantárgyak a következők:

Mennyiségtan, ábrázoló mértan, vegytan, természettan, földrajz, egyetemes világtörténelem, német és franczi nyelv.

Valamely hadapród-iskola II. évfolyamába való belépést illetőleg a felvételi vizsga az I. évfolyam összes tantárgyaira.

A III. évfolyamra való belépést illetőleg az I. és II. évfolyam összes tantárgyaira terjed ki, még pedig az illető iskola tanterveinek A) csoportjában megjelölt tantárgyakra, kivéve a pályázó anyanyelvét és a katonai szaktárgyakat, valamely gyalogsági ugyszintén a lovassági hadapród-iskola IV. évfolyamába való belépést illetőleg pedig az I. II. és III. évfolyam A) pontjának összes tantárgyaira terjed ki.

E tantárgyak ismerete az illető évfolyamok számára előirt mérvben követelhetik.

A lovassági hadapród-iskola IV. évfolyamába való belépésért pályázók ezenkívül még a lovaglást illetőleg is kötelesek bizonyos mérvű ügyességet beigazolni.

Az F) pontban említett tandíj a következő:

a) a cs. és kir. közös hadsereg, hadi ten-gerezet és mindkét honvédség tényleges állományához, nyug és rokkant állományokhoz tartozó tisztek, protestans és görögkeleti katonai lelkészek, hadbírák, katonaoorvosok, kezelőtisztek katonatisztviselők és altisztek fiai részéről évenkénti 12 frt.

b) a hadsereg (hadtengerészet) tartalékához és a honvédség szabadságot állományához tartozó, valamint a szolgálaton kívüli viszonyban álló tisztek, továbbá az udvari és polgári állami tisztviselők és szolgák fiai részéről évenkénti 60 frt és

c) minden más osztrák-magyar állampolgár fiai részéről évenkénti 120 frt.

A tandíj a növendékek hozzátartozói részéről félévenként és előlegesen minden évi aprilis és október hónapjainak 1-én fizetendő le, azon hadapród-iskolánál, melybe az illető növendék felvétetett.

Különös tekintet érdemlő esetekben azonban megengedhetik az iskola parancsnokságok, hogy szegényebb sorsú növendékek hozzátartozói a tanéven belül havi részletekben fizessék a tandíjat.

A tandíj fizetése alól való felmentésnek, valamint a befizetett összegek visszatérítésének ninesen helye.

A pályázók kijelölésénél különösen az előképzettség és az eddigi neveltetés fog figyelembe vétetni.

A felvételi folyamodványok legkésőbb 1887. évi július 25-ig küldendők be, azon hadapród-iskola parancsnokságához, melybe az illető pályázók magukat felvétetni kívánják.

Hiányosan felszerelt, vagy elkésre beérkező folyamodványok nem fognak figyelemre méltatni. Valamely pályázónak az illető hadapród-iskola parancsnoksága részéről, a szabályok értelmében történt elutasítása ellenében további folyamodásnak helye ninesen.

Arad, 1887. május hó 17-én.
A városi tanács.

Földes Kelemen

gyógyszertára a „megváltóhoz“

Aradon, Deák Ferenc- és fürdő-utca sarkán.

Bel- és külföldi névezetesebb gyógyszerek alábbi árjegyzékét ajánlja a t. cz. közönségnek szives figyelmébe.

Rizs-porok és haj-porok.

Avarffy Gézáttól Pálmái-féle fehér és rózsas 1 frt, kisebb doboz 60 kr és gyöngy foppor 70 kr.
Herbert-féle fehér és rózsas egy doboz 90 kr.
Párisi hölgypor 50 kr.
Velutin rizsopor fehér és rózsaszinben egy doboz 1 frt 50.
Angol Hajfestő szer, mi eddig a legkitünőbbnek bizonyult.
(Haar ressourceur) egy üveggel 4 frt 50 kr.

Arckenyőcs-pomád, vizek és balzsamok.

Dr. Spitzer-féle arck-kenőcs, szepölő, májoltok és minden bőrküteg ellen. 35 és 70 kr.
" " " **Kleopátra-tej**, moszó víz 1 frt
" " " **Seral arck-kenőcs** 80 kr. és 1 frt.
Dr. Lengyel-féle Nyrfá balzsam, Birken-balzsam 1 frt 50 kr.
Vaselin arck-kenőcs a bőrnek bársónyszerű finomságot ad.
Vaselin haj-pomád, hajnövesztő és erősítő.
Bohus-féle kitünő bajusz-pedró jól ragad s a bajuszt nem tőrő 35 kr.
Bathányi-féle bajusz-pedró 20 és 35 kr.
Butemart-féle fog-szappan, 35 kr.
Burhard-féle növény-szappan, 42 kr.
Blancard-féle vaslabdacok 1 frt 25, 2 frt 50 kr.
Egri-viz, egy üveg 18 és 50 kr.
Elet-balzsam, Rózsas-féle üveg 50 kr. és 1 frt.
Fogvédő, gummiból dr. Weisz Arminiótól fogpor vagy pasta egy családnak 1 frt 20 és 1 doboz 35 kr.
Fogpásztá dr. Pfeffermantól — egy tégely 1 frt 26 kr.
Salcil fog-por, Sealal — doboz 60 kr.
Budics-féle fogpor, 60 kr.
Carmen fog-cseppek, üveg 30 kr.
Mindennemű fogfájásoknál a leggyorsabb s legkitünőbb hatású szer.

Gyógy-aszu-borok valódi mènesi 1878-ik évi literes üvegekben 3 frt, ¹/₂ literes 1 frt 60 kr. ¹/₁₀ l. 1 frt 30 kr. különösen ajánlható vérszegény lábadózó betegeknek.
Mènesi vörös-bor, 1882. évi 1 liter 1 frt, ¹/₂ literes üvegekben 50 kr.

Glicerin-krém, Kihluser-féle egy üveg 1 frt az arcbőr tisztán tartását eszközöl.
Glicerin-Crém, illatos arcbőr és kézkenőcs kitünő finomságu egy üveggel 40 kr.
Gastrophan G. Fürst-től keserű gyomorcsepp 70 kr.
Giliszta-csokoládé, Kroezer-féle 20 kr.
Saját készítmény 15 kr.
Giliszta-csókák csukorhab 3 kr.

Illatszerek, parfümök, illatos füvek és balzsamok.

Köhögés, rekedtség, hurut és asztma ellen czukorkák, Egger-féle mell- és szóda, malatá 25, 30, 10.
Külhoni Tamur indien Grillon gyermekeknek kellemes hajtó csukorkák, egy doboz 1 frt 50 kr. egy drb. 15 kr.
Brand Richard-féle sveczi labdacok 70 kr.
Máriaczelli cseppek 35 kr.
Carlsbadai sók üvegekben 1 frt, 2 frt 30 kr.
Erzsébet labdacok egy doboz 15 kr.
Dr. Gölis ét-pora skatula 85 kr.
Canabis kender kivonat szivarka 80 kr. asztma és köhögés ellen.
Mager-féle csukamáj-olaj 1 frt, tüdő és mellbajknál.
Müller-féle csukamáj-olaj 1 frt.
Maria Farina Eau de Cologne valódi kitünő illatszere 60 kr., 1 frt.
Matico Capsulák 2 frt.
Matico Injektio 1 frt, 2 frt.
Migraine Stifte (mentol) 50 kr.
Malz-Bonbon valódi csomag 10 kr.
Dr. Misera hideglelés elleni cseppek 80 kr.

!! Hallatlan olcsó árak mellett !!

Arad,- Csanád,- Békés- és Hunyadmegye részére

választási

zászló fő-raktár

Török Gergely

férfi divatkereskedésében

Aradon,

főtér, Hermann-palota.

Kivánatra árjegyzékkel azonnal szolgálok.

!! Hallatlan olcsó árak mellett !!

Választási zászló főraktár.